

nemlig de ærede Medlemmers Omtale af Restaurationsskatten som byfjendtlig. Det ærede 18de tingvalgte Medlem benyttede den Betegnelse, at det var en Byskat, og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds mente, at Skattens Fordeling var byfjendtlig, og begge de ærede Medlemmer begrundede dette ved at nævne, hvor store Procentdele af denne Skat der f. Eks. indgik fra Staden København i Forhold til det øvrige Land. Den højtærede Finansminister mente, at det var ganske ugørligt statistisk at faa fastslaaet, hvor stor en Del af Skatten der betales af den egentlige Bybefolkning, og hvor stor en Del af den egentlige Landbefolkning. Ogsaa jeg anser det for ganske givet, at det er umuligt at konstatere, hvis man da ikke ligefrem vil optage Forhør hver eneste Gang, der betales paa hver enkelt Restaurant, over den enkelte med Hensyn til, om han hører hjemme i en Land- eller en Bykommune. Det praktiske Forhold er dog det, at hvis nogen enkelt Del af Befolkningen, naar man skiller den i By- og Landbefolkning, har lettere Adgang til at unddrage sig Skatten end den anden, tror jeg, at det i overvejende Grad gælder Bybefolkningen. Det er lettere for denne, der i alle Forhold har nærmere til Hjemmet fra Arbejds- eller Kantorpladsen, at drage Nytte af denne Nærhed af Hjemmet med Hensyn til Bispisning, end det er for Landboerne, som ret hyppigt skal foretage kortere eller længere Rejser af Hensyn til deres Forretninger. Men jeg forstaaer ikke, hvorfor de ærede Medlemmer, naar de med denne Begrundelse siger, at Restaurationsskatten er byfjendtlig, ikke i stærkere Grad siger det samme om Chokolade- og Sukkervareskatten, thi hvis det gælder om Restaurationsskatten, at den i overvejende Grad indkommer fra Forretninger i Byerne, kan man vist sige, at i næsten alle Tilfælde betales Chokolade- og Sukkervareskatten kun af Byernes forretningsdrivende. Jeg kender ikke noget Sted ude paa Landet, hvor der beregnes Afgift efter denne Lov. Denne Afgifts Betaling sker udelukkende fra forretningsdrivende i Byerne, og jeg tror, man med Rette tør sige, at Forbruget af denne Vare i betydeligt stærkere Grad falder paa Bybefolkningen end paa Landbefolkningen. Hvorfor nævner man ikke denne Anke ogsaa overfor denne Skat, hvor jeg mener, det vilde være mere berettiget? Nej, Forholdet er vistnok det, baade for Restaurationsskatten og for Chokolade- og Sukkervareskattens Vedkommende, at det er Skatter, som maaske i enkelte Tilfælde kan siges at falde paa

et Forbrug, om hvilket man er nødt til at indrømme, at det er et nødvendigt Forbrug, men i sin store Almindelighed maa det siges at være et Luksusforbrug, man her beskatter, et Luksusforbrug, som baade Bybefolkningen og Landbefolkningen deltagere i, og hvis man i det hele taget skal indpaa Forbrugsafgifter og skatter, er dette dog vistnok en af den Slags Forbrugs-skatter, som man har lettest ved at unddrage sig ved Hjælp af sit Hjem og gennem praktiske Foranstaltninger. For unge Mennesker er der f. Eks. Adgang til gennem ret praktiske Foranstaltninger at undgaa at gaa paa Restauranter og købe tynd Te og det mindre tiltalende Margarinemørrebrød.

Med disse Ord vil jeg gerne have tilkendegivet, at vi paa det stærkeste vil advare imod, at man gør disse Afgifter til overvejende enten by- eller landbofjendtlige. Det er Afgifter, som lægges paa Forbruget og paa et Forbrug, om hvilket det gælder baade for Land- og Bybefolkningens Vedkommende, at den i mange, for ikke at sige de allerfleste Tilfælde kan unddrage sig det. Men de, der ikke ønsker at unddrage sig dette Forbrug, er nødt til at betale den Afgift, det paafører dem.

Nina Bang: Jeg kunde for saa vidt have Grund til at være den højtærede Finansminister meget taknemmelig for hans Svar til mig, eftersom den højtærede Minister indrømmede Berettigelsen af den Kritik, jeg har fremsat. Det beklagelige er jo imidlertid kun, at den højtærede Finansminister ikke handler efter, hvad denne Opfattelse maatte indgive ham. Den højtærede Finansminister har indrømmet, at Loven om Chokoladeskatten virker i høj Grad tyngende for en Række af de erhvervsdrivende, som hører til de mindst modstandsdygtige i Landet, de ældre, enligt stillede Kvinder, som er søgt over til dette Erhverv, som er et af de faa, der endnu staar dem aabne. At man gør alt muligt for at lette dem Kontrollen, vil jeg gerne tro, og at de, der allerede er i Erhvervet, vil blive i det trods den Panik, der sikkert har grebet dem, er ogsaa muligt, men selvfølgelig vil Loven bidrage til, at Erhvervet for Fremtiden lukkes for disse Kvinder, fordi ingen mere vil vove at gaa ind i det. Det er jo meget rigtigt, at Kakao kan faas uden Skat til syge og til Rekonvalescenter, men som Ernæringsmiddel for Børn er det dog ikke muligt at faa det toldfrit.

Den højtærede Finansminister indrøm-